

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 281

гр. Враца, 23.05.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ана Б. Ангелова-Методиева

при участието на секретаря Галина Ем. Вълчкова
в присъствието на прокурора Н. В. Л.
като разгледа докладваното от Ана Б. Ангелова-Методиева Частно
наказателно дело № 20231400200377 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.437, ал.2 НПК.

Образувано е въз основа на молба с вх. №3307/18.05.2023г. по описа на Окръжен съд – Враца, подадена от осъдения Б. Т. Б., с ЕГН *****, изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора - Враца, с която отправя искане за УПО от неизтърпения остатък от наложеното му наказание.

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от Началника на Затвора - Враца, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС и личното затворническо досие на осъдения и актуална справка за остатъка от наложеното наказание "Лишаване от свобода".

След указания дадени на Затвора – Враца, с разпореждане №268/18.05.2023г. по ЧНД №377/2023г. по описа на съда, по делото е постъпил план за изпълнение на наказанието на осъдения Б., с вх.№3361/19.05.2023г.

В съдебно заседание, осъденият участва чрез видеоконферентна връзка, като поддържа молбата и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Назначеният в производството сл.защитник – адв. К. Т. от АК Враца поддържа молбата на л.св. Б. и моли съда да я уважи.

С. М., инспектор "Режимна дейност" при Затвора - Враца изразява становище за неоснователност на молбата с доводи, че осъденият не е придобил право на УПО, тъй като не е изтърпял минимума от наложеното му наказание. Счита, че не отговаря на изискванията на чл.439а НПК и чл.70, ал.1, т.2 НК, както и не е дал доказателства за своето поправяне, поради което молбата не следва да бъде уважена.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата и прави искане за оставянето ѝ без уважение. Поддържа, че лицето не отговаря на изискванията за УПО, тъй като не е изтърпял 2/3 от наложеното му наказание

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата следното:

С определение от 16.03.2023г. постановено от Районен съд – Монтана по НОХД №11/2023г., е одобрено споразумение за прекратяване на наказателното производство, като на л.св. Б., за извършено от него престъпление по чл.325, ал.5, вр. с ал.1, във вр. с чл.29, ал.1, б."а" и "б" НК е наложено наказание "лишаване от свобода" за срок от 11 месеца, което да бъде изтърпяно при първоначален "строг" режим, съгласно чл.57, ал.1, т.2, б. "б" ЗИНЗС.

Осъденият е започнал да търпи така определеното му наказание от 23.03.2023г., и до момента фактически е изтърпял 2 месеца. Остатъкът към настоящия момент е 9 месеца.

При тези данни е видно, че осъдения фактически не е изтърпял повече от 2/3 от определеното му наказание, каквото е изискването на разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 2 НК. За да се произнесе по отправена молба от лишения от свобода за допускане на условно предсрочно освобождаване, първоинстанционният съд следва да прецени наличието или липсата на визираните в чл.70 от НК предпоставки. Тази преценка следва да стъпва на доказателствен анализ на материалите по делото, налични в затворническото досие, доказателства представени от страните в съдебното производство и такива, събрани служебно от съда.

Обхватът на дължимото произнасяне се свежда до следното: 1. дали лишеният от свобода е изтърпял 1/2, респективно 2/3 от размера на наложеното му наказание и от друга страна- 2. дали през периода на изтърпяване е дал доказателства за своето поправяне. В чл. 439а, ал.1 от НПК е отдадена дефиниция на "доказателства за поправянето" – всички обстоятелства, които сочат за положителна промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието. Законодателят е допълнил цитираната норма с неизчерпателно посочване на обстоятелствата, които подлежат на установяване от съда и могат да послужат за изграждане на критерии за личностна оценка на лишения от свобода: добро поведение, участие в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, участие в специализирани програми за въздействие или общественополезни прояви. В съдебната практика трайно се налага становището на съдилищата, че доколкото доброто поведение и спазването на вътрешните правила в мястото за лишаване от свобода е изискуемо и дължимо от всички осъдени, конкретното проявление на "добро поведение" от молителя следва да има траен характер, да демонстрира устойчивост и да надхвърля минималните

изисквания. Също така, в ал.2 на чл. 439а е отразено че доказателствата за поправянето на осъдения се установяват не само от поведението и проявите на лишения от свобода, но и от оценката на осъдения по чл. 155 от ЗИНЗС, работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата и от "всички други източници на информация за поведението на осъдения".

В този смисъл, настоящият съдебен състав счита, че предвид представените справки към настоящия момент все още л.св. Б. не е изтърпял физически и фактически 2/3 от определеното му наказание от 11 месеца "Лишаване от свобода". С оглед и изложеното в социалния доклад, съдът приема, че лишения от свобода Б. не е осъзнал и вината си и няма критично отношение към досегашният си криминален начин на живот. Криминалното минало на л./св. Б., красноречиво показва, че претърпените лишения и ограничения в контролирана среда не са изиграли своя поправителен ефект върху личностното му развитие. Относително краткия престой в пенитенциарното заведение е крайно недостатъчен и не позволява пълноценно проследяване на цялостното му поведение и привеждане на безспорни и неопровержими доказателства за неговото реално поправяне и превъзпитание. Цялостното поведение на осъденият, фиксираните проблемни зони в оценката на правонарушителя и непромененият криминален профил на нуждите не сочат за постигнат значим поправителен ефект на наложеното наказание "лишаване от свобода".

Настоящият съдебен състав приема, че не са настъпили трайни положителни промени в съзнанието и поведението на осъдения, изключващи категорично опасността от негово последващо противоправно поведение в условията на свобода и че съществуват обстоятелства, указващи необходимост от продължаване на поправителното въздействие спрямо него с цел формиране и затвърждаване на устойчиви във времето законосъобразни модели на поведение.

Към настоящия момент не са изпълнени и двете законови изисквания осъденият да бъде условно предсрочно освободен от изтърпяване на остатъка от определеното му наказание "лишаване от свобода", а се налага продължаване на работата с него в условията на затвора за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл. 36 от НК.

При горните съображения и на основание чл. 441 НПК, вр. чл. 70, ал. 1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Б. Т. Б., роден на *** в гр. Монтана, с адрес с.***, понастоящем в Затвора - Враца, българин, български гражданин, осъждан, ЕГН *****, да бъде освободен условно предсрочно от

изтърпяване на неизтърпяната част от наказанието "лишаване от свобода", наложено по НОХД№11/2023г. по описа на РС Монтана, с остатък 9/девет/ месеца.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора гр. Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____